

Jack ja Dan seisovat kymmenien kilometrien korkuisten Yksinäisten vuorten juurella. Vuorijono on suurin koko planeetalla, lähes 500 kilometriä pitkä, eristäen koko pohjoisen Mylarin eteläisestä. Kiemurteleva, hieman valkeiden kuusten peittämä ja koko ajan korkeammalle nouseva luminen sola heidän edessään johtaa Rigvedaan, pyhään hymnien kaupunkiin. "Oletko ennen käynyt täällä?" Dan kysyy Jackilta. "Montakin kertaa. Otto-isäni tuntee kuningattaren joten saamme varmasti hyvän aluksen käyttöön." "Kuningattaren? Isäsi taitaakin olla aika tärkeä?" "Jotenkuten." Jack ei halua paljastaa Danille että se on Tantalus, sillä kaikki Mylarissa tuntevat hänet. Pari alkaa hölkätä melko kapeaa polkua pitkin. Matkaa ei ole enää pitkälti, puiden ja pienemmän mäen takaa näkyy jo pari isompaa rakennusta ja kuningattaren linnan tornit. Kevyt lumisade laskeutuu maahan kun he pääsevät kaupungin läheisyyteen, ja ohut jääkerros narskuu jalkineiden alla. Ilma ei silti ole vielä kylmä, ennemminkin mukavan vilpoisa. Jack ja Dan saapuvat vihdoinkin Rigvedan portille, ylevä kaariholvi toivottaa kaupunkiin tulevat tervetulleiksi. Kirkas valo välähtää rakennuksen katossa kun he kulkevat holvin alitse, automaattinen magiakivi skannaa kaikki siitä kulkevat. Kaksi vartijaa istuu viereisessä kopissa, toinen heistä nyökkää hymyillen Jackille ja Danille. Pian kaariholvin jälkeen tulevat portaat, jotka johtavat suureen laaksoon vuorten lomassa, jossa Rigveda on. Portaiden yläpäästä näkyy lähes koko luminen kaupunki ja tuuli ujeltaa vuorilla kuin laulaen todella hiljaa. Ilma kaupungissakaan ei ole kylmää, vaikka lunta onkin aika paljon. Kylmä tuuli ei pääse kulkemaan laaksoon ympärillä olevien vuorten takia. Rigveda itse on todella iso, lähes Igronin kokoinen, ja kokonaan kaupunkimaisemaa. Vaikka ilma ei olekaan kylmää, maaperä on kelvotonta minkään istuttamiseen. Kaikki tavara tuodaan joko idässä olevasta Garbenista tai Armadasta. "Vuokrataan hotellihuone," Jack sanoo. "Ei tänään enää ehdi tehdä mitään." "Käy sinä hakemassa huone, käväisen äkkiä yhdessä paikassa," Dan sanoo ja menee Jackin edeltä kaupunkiin. "Etsin sinut sitten!" Jack kävelee rauhallisesti portaita alas keskustaan. Väkeä ei ole paljon enää liikkeellä. Lähes kaikki kaupat ovat jo kiinni, ja vasta muutama baari on auki. Keskellä keskustaa on suihkulähde jossa virtaa lämmitettyä vettä. Lähteessä istuu päätön patsas ihmismäisestä hahmosta kaavussa, jonka on sanottu kuvastavan yhtä tulen Jumalista, joka pitää Rigvedan lämpimänä lumisella alueella. Jack suuntaa heti yhteen keskustassa olevista hienommista hotelleista, ja varaa kaksi huonetta. Hän ei silti mene vielä huoneeseen vaan lähtee ulos. "Alkaa olla nälkä," Jack ajattelee. Hän on juuri suuntamaassa kohti läheistä pikaruokalaa kun Dan tulee näköpiiriin. He käyvät syömässä, ja menevät huoneisiinsa jossa Jack ottaa pitkästä aikaa kunnon suihkun. "Huomenna Meriadoriin... Toivottavasti Melkor on saanut miekan valmiiksi." Jack miettii makoillessaan sängyssä. "Mutta mikähän se olento oli Mustilla vuorilla? Bob? Ja Lucifer... mitä muka pitäisi tehdä?" Aamu sarastaa ja Jack herää kovaan koputukseen, tai ennemminkin jyskytykseen. Peitto on aivan rullalla ja puoliksi lattialla, Jack itse melkein tippuu peiton mukana kun hän nousee ylös. "Häh? Dan?" Jack kysyy itsekseen. Taas kuuluu kova jyskytys. Kirkas aamuaurinko paistaa verhojen lomasta, hän ei vedä niitä kuitenkaan vielä auki. Jack hivuttautuu unisena, hieroen silmiään, kohti ovea. Ovi aukeaa ja ennen kuin hän ehtii kunnolla älytää mitään, iso mies halaa häntä lujaa. "Jack, poju! Kuulin vartijoilta että olit tullut, hyvä että selvisit!" "Cain..." Jack sanoo hieman turhautuneen kuuloisena. Cain päästää Jackin pois syleilystä. Keski-ikäinen mies, kuningattaren ylivartija, hymyilee Jackin edessä. "Mitä haluat?" "Tantalus kävi täällä, hän tuli tänne suoraan Igronista." "Mitä!?" Jackin silmät kirkastuvat hetkessä. "Onko hän täällä?" "Ei, hän lähti juuri eilen, mutta käski sanoa, että odottaa sinua Meriadorissa jos pääset tänne asti. Ei ja Lee olivat myös hänen

mukanaan.” ”Hyvä että selvisivät,” Jack huokaisee helpotuksesta. ”Kuningatar Harker on jo valmistanut sinulle aluksen, mene sillä.” ”Kiitos. Käyn vain ensiksi Armadassa hakemassa miekkani.” ”Elä pidä miestä odottamassa, hän vaikutti jo aika kärsimättömältä. Hän lupasi isällesi että pitää sinusta huolen,” Cain sanoo hieman vakavamman oloisena ja taputtaa Jackia olalle. ”Hän luultavasti valmistele jo sotaa, mutta kuka tietää mitä Medelin aikoo seuraavaksi. Tnatus varmasti haluaa vain tietää että olet kunnossa.” ”Niin, lähden heti. Nähdään.” ”Käy täällä useammin, neiti Harker varmasti haluaa myös tavata teidät kaikki pitkästä aikaa.” ”Ehkä sitten kun on enemmän aikaa.” Cain lähtee pois ja Jack pukeutuu äkkiä. Hän on menossa herättämään Danin, mutta hän tulee juuri ovesta ulos kun Jack on koputtamassa. ”Huomenta,” Dan sanoo ja haukottelee syvään. ”Huomenta. Sain aluksen, lähdetäänkö heti Armadaan?” ”Joo, sain jo kaiken eilen valmiiksi.” He suuntaavat suureen hangaariin, jonne kaikki laivat pysäköidään. Aluksia on kaikenkokoisia ja -muotoisia, suurista, satoja ihmisiä kantavista ilmalaivoista pienempiin, vain muutaman hengen aluksiin. Yksi hallin työntekijöistä tunnistaa Jackin ja ohjaa heidät pienelle alukselle, penkkejä ei ole kuin kolmelle ja pieni tavaratila takana. Jack käynnistää aluksen ja suunnistaa suoraan etelään, Armadaa kohti. ”Eikö sinulla ole perhettä Armadassa” Jack kysyy. ”Mökkisi oli aika pieni.” Dan makoilee tavaratilassa. ”Ei. Äiti ja isä kuolivat jo aikoja sitten, päätin itse vain jäädä tänne enkä mennä...” Dan lopettaa kesken lauseen. ”Ei mitään. Kaikki tunsivat vanhempani täällä ja he ovat pitäneet minusta hyvää huolta. Entä itse? Mainitsit Otto-isän.” ”Isä kuoli kahdeksan vuotta sitten, ja veli on lähtenyt pois. En tiedä oikeita vanhempiani, mutta Dalton on silti isäni.” ”Dalton?” Dan sanoo yllättyneen kuuloisena, mutta Jack ei tainnut kuulla. Ei kestä kauaa kun metsä vuorten juurella tulee esiin ja Armada sen takana. Mutta jokin on vialla. Savu nousee puiden takaa, ja jättimäinen, tumma ilmalaiva tulee esiin kylän liepeillä. ”Medelin!” Jack karjaisee heti. ”Mitä!?” Dan syöksyy heti ohjaamoon. Ihmisiä näkyy pakenevan jaloin metsää kohti. ”Tuo on sama alus joka oli Igronissa.” ”Mitä ne Armadasta? Äkkiä, Jack!” Jack laittaa kaasun pohjaan, ja alus syöksyy metsän yli kohti kylää. ”Lennä kylän yli, hyppään alas. Mene sinä Melkorin luokse hakemaan miekkasi.” ”Onko sinulla kiveä?” ”En minä sellaista tarvitse.” Dan avaa oven ja hyppää alas keskustaa kohti. Sotilaat ja maagit eivät näytä olevan erityisen kiinnostuneita ihmisistä, monet ovat päässeet pakenemaan ja kylässä ei näytä olevan enää melkein yhtään Armadalaista. ”Etsivätkö he jotain?” Dan tippuu jaloilleen maahan Medelinin sotilaiden keskelle. Maa ikään kuin pehmenee Danin jalkojen alla ja hän tippuu maahan turvallisesti. Hän iskee kämmenensä maahan ennen kuin maagit ehtivät kunnolla edes huomata Dania. Maa hänen ympäriltään nousee ympyräisenä ylöspäin, kuin paineaaltona, hajottaen koko alueen haudaten kaikki maagit rakennusten alle parin sadan metrin säteellä. ”Mitä tuo oli?” Jack ajattelee. Hän lentää mahdollisimman lähelle Melkorin taloa ja ryntää heti sinne. Maagit eivät ole päässeet vielä sinne asti. ”Taisivat tulla aivan vasta,” Jack ajattelee. Hän hakkaa Melkorin ovea melkein niin lujaa kuin pystyy. ”Melkor! Jack täällä!” Lukot aukeavat ja Melkor kurkkaa ulos. ”Tule sisään, miekkasi on valmis.” Jack astuu sisään nopeasti ja ukko menee toiseen huoneeseen Jack perässään. ”Pystynkö käyttämään sitä kunnolla?” ”Se riippuu tästä miekasta.” Melkor ottaa ahjon viereltä ison kultaisen miekan jonka hän antaa Jackille. ”Tuntuu oudolta... Kuin sillä olisi sydän.” Juuri silloin etuovi räjähtää auki. Melkor ja Jack painuvat äkkiä seinää vasten. ”Etsikää se ukko ja miekat,” kuuluu komentajan huuto toisesta huoneesta, ja sisään rynnii kasa sotilaita. ”Onneksi ei maageja,” Jack ajattelee, silmät hohkaten punaisena. ”Melkor, lähde sinä pois täältä.” Vanhus juoksee takaovesta ulos niin nopeasti kuin vanha keho antaa. Yksi sotilas astuu takahuoneeseen kivääri käsissään. Jack ottaa mustateräisen miekkansa ulos ja sivaltaa kiväärin piipun kahtia ja työntää miekan miehen kurkusta lävitse. Sotilaat tulittavat ruumista

kohti jonka takana Jack on, mutta luodit eivät mene lävitse miehen panssarista. "Tuli seis!" Komentaja karjaisee. "Haluatteko antaa Melkorin hyvällä vai pahalla?" "Taitaa olla pahalla," Jack vastaa ja työntää ruumiin alas. Hän ottaa Amaterasun vasempaan käteensä ja pitää omaa miekkaansa oikeassa. "Tulkaa päälle jos haluatte, ilman kiveäkin pystyn hoitelemaan pari sotilasta." Komentajan suulle nousee leveä hymy. "Miehet, pitäkää varanne." Hänen ranteessaan on pieni lähetin jota hän painelee. "Lopettakaa Melkorin etsiminen," komentaja huudahtaa lähettimeen. "Jumalten aseet Amaterasu ja Tsukuyomi paikallistettu. Kaikki joukot näihin koordinaatteihin ja lähettäkää se elementaali!" "Ei hitto!" Yhtäkkiä keskelle huonetta ilmestyy kuin tyhjästä hahmo vitivalkoisessa takissa, joka ulottuu nilkkoihin asti, ja kasvoillaan myös täysin valkoinen naamio jonka oikea puoli on kuvioitu mustilla ympyröillä. Jack syöksyy heti takaisin takahuoneeseen, potkaisee oven saranoiltaan pois ja juoksee niin nopeasti kuin pystyy. Yhtäkkiä koko Melkorin paja räjähtää taivaan tuuliin juuri kun Jack hyppää maahan mahalleen. Hän katsoo taakseen ja vain parinkymmenen metrin päässä olleen pajan, ja parin lähitalon tilalla on enää pieni kraatteri. "Hullujako ne on!?" Jack ei jää odottelemaan vaan lähtee juoksemaan heti pakoon kuin viimeistä päivää. Elementaalit ovat vaarallisimpia olentoja koko planeetalla, ja yhtään hallitsemattomina ja kouluttamattomina he voivat tuhota jopa kokonaisen kaupungin sormia napsauttamalla. He voivat siirtyä kilometrejä kerralla silmänräpäyksessä, ja lisäksi yksikään magiakivi tai tavallinen ase, edes Jumalten aseet, eivät voi vahingoittaa heitä. Medelin silti pitää elementaaleja tiukassa hihnassa ja he itsekin älyävät paremmin mitä tehdä. Jack törmää pian Daniin, joka näyttää suuntaavan Melkorin taloa kohti. "Äkkiä tänne!" Jack karjaisee. Hän nappaa Dania kädestä kiinni ja syöksyy takakujalle laatikoiden taakse piiloon. "Tänne on kohta tulossa kymmeniä maageja! Emme voi jäädä tänne!" "Ja toisessa suunnassa on vitun elementaali! Kumpi on parempi?" "Mitä!? Mitä ne oikein haluavat?" "Luultavasti nämä miekat. Ne ovat Jumalten aseita, minun miekkanikin näköjään. Kuulin jonkun komentajan haluavan nämä. Meidän täytyy päästä takaisin Rigvedaan, edes Medelin ei ole niin idiootti että hyökkäisivät pääkaupunkiin kun Alexander on siellä." "Emme millään pääse jalan. Meidän täytyy yrittää alukselle." Juuri silloin kylän laitamilla kuuluu räjähdys, juuri siellä minne Jack jätti laivan. "Ei taidakaan olla muuta vaihtoehtoa kuin jalkapatikka... jälleen kerran," Jack sanoo. "Meidän on pakko yrittää metsään." "Minä johdan, tiedän kylän paremmin. Yritetään ensiksi Armadan rajalle, voin ehkä hidastaa Medeliniä sieltä." "Tosiaan, mitä ihmettä käytit kun hyppäsit aluksesta?" Jack kysyy. "Ei sinulla ollut kiveäkään mukana." Panssareiden kalina alkaa kuulua vähän matkan päästä kuten myös muutama räjähdys. Sotilaat lähestyivät. "Tarinoidaan myöhemmin," Dan sanoo ja juoksee sivukujalta pois Jack perässään. "Medeliniä ehkä voimme juosta karkuun mutta elementalia emme." "Ei voi muuta kuin yrittää." Kourallinen sotilaita tulee suoraan edestäpäin ja he alkavat tulittaa. Jack laittaa Amaterasun eteensä, se on tarpeeksi leveä jotta se suojaa hänet kokonaan. Luodit vain kimpoilevat pois miekasta kun hän juoksee eteenpäin kohti sotilaita Danin ohi. "Täytyy olla varovainen kun ei ole kiveä," Jack ajattelee. Hänen silmänsä muuttuvat punaisiksi. Juuri silloin takaapäin alkaa tulla lisää sotilaita, tällä kertaa maageja. "Dan, hoitele nuo tuolla takana." Sotilaat perääntyvät kun eivät pääse Jackin miekan lävitse, mutta Jack saavuttaa heidät nopeasti. Hän katsoo heitä kohti silmät hohkaten punaisina ja vuotaen verta, ja jokainen sotilas jähmettyy paikoilleen. Jack iskee Amaterasulla suoraan yhden sotilaan panssarista lävitse leikaten hänet melkein kahtia. Silmät palaavat takaisin normaaleiksi. Hän tappaa nopeasti kaikki muutkin ennen kuin he pystyvät taas liikkumaan. Takanapäin Dan vain iskee kätensä maahan, ja iso maamuuri nousee ylös jättäen maagit alleen ja eristäen loput seinän taakse. "Mennään äkkiä," Dan huudahtaa Jackille, joka pyyhkii verta silmistään. Muurin taakse jääneet maagit eivät jää kauaksi odottelemaan.

Magiakiven valo välähtää. Seinä sortuu maahan ja palaa takaisin normaaliksi tieksi kuin kääntäisi aikaa taaksepäin. Jack ottaa itse yhden sotilaiden kivääreistä mukaansa ja laittaa Amaterasun selkäänsä. He ovat jo aivan Armadan rajalla pohjoisessa kun he ottavat suojaa yhdessä harvemmista taloista. "Täällä pitäisi olla tarpeeksi kaukana," Dan sanoo. "Mitä aiot?" "Saat kohta nähdä. Yritä viivytellä heitä, tarvitsen vain hetken." Dan juoksee talosta ulos. Sotilaita ja maageja lähestyy Jackia talojen suojissa. Hän yrittää nähdä heidät kaikki, mutta niitä on monta ja lisää on koko ajan tulossa. Talon vierustalla näkyy muutama. Jack rikkoo ikkunan ja ampuu heidät ennen kuin he ehtivät edes reagoida. Ikkunoista näkyy muutama maagi vähän matkan päässä. Hän yrittää ampuu heidät mutta he ehtivät pakoon. Hetken päästä näkyy kirkas välähdys, ja talon ylle kasaantuu iso jääkimpale. "Perhana!" Jack on juoksemassa pakoon juuri kun toinen välähdys näkyy ja koko alue ainakin parin sadan metrin säteellä tähtää hieman, kuin pieni maanjäristys, ja Jack lentää maahan. Jääpala rysähtää taloon melkein suoraan Jackin päälle. Hän nousee äkkiä ylös ja juoksee sortuvasta talosta pois. Jääpala räjähtää, jonka jälkeen se sulaa höyrystäen koko kimpaleen hetkessä. "Ei hitto, niillä oli jäämaagi!" Jack heittäytyy heti maahan höyryn keskellä. Näkyy kirkas välähdys, ja höyry kiteytyy taas jääksi hetkessä jäädyttäen koko alueen jossa höyryä oli. Jack yrittää nousta hieman ylös ja ryömiä äkkiä pakoon, mutta pieni pala jäätä osuu juuri selkään lähettäen sähköpurkauksen hänen kehoonsa. Hän huutaa kivusta ja kaatuu maahan kun tunto vasemmasta jalasta lähtee kokonaan. Dan on silloin saanut valmistelunsa tehtyä. Hän iskee kätensä maahan, ja maa koko Armadan alueelta järisee. Joka puolelta kylää maa nousee ympyräisenä ylöspäin muodostaen kuin kupolin Armadan ylle sulkien alueen ja Medelinin joukot sen sisällä kokonaan pois ainakin viiden metrin paksuiseen maakerrokseen. Dan tulee hetken päästä Jackin luokse joka levähtää maassa. "Oletko kunnossa?" Dan kysyy huolestuneena. "Maagit saivat sähkötettyä. Vasen jalka ja kylki menivät turraksi." "Anna kun katson." Dan laskee kätensä Jackin jalalle, ja vain hetken päästä kipu lakkaa kokonaan. "Mitä tuo on?" "Alkemiaa. Muokkasin vain energiaasi hieman jotta se korjaisi jalkaasi. Meidän täytyy lähteä heti." Jack nousee ylös ja lähtee Danin kanssa metsää kohti. "Alkemiaa? Luulin ettei alkemisteja enää ole." "Ei olekaan kuin minä ja isoisäni tietääkseni. Nykyään kaikilla ihmisillä on jokin yhteys planeettaan ja he pystyvät käyttämään sen energiaa kivien kautta, mutta en minä. Alkemistit hallitsevat energiaa, eivät lainaa. Siksi pystyin parantamaan jalkasi, tai pikemminkin käskemään sitä paranemaan." Jack huomaa että Dan huohottaa paljon raskaammin ja on aivan punainen. "Eikö tuollainen alkemian käyttö ole raskasta." "Tosi." Dan naurahtaa hieman. "Mutta ei ollut muuta vaihtoehtoa, muuten ne olisivat saaneet aseet ja meidät myös." "...Kiitos. Pelastit taas minut." "Ei vielä kiitä." Heidän eteensä ilmestyy kuin tyhjästä sama elementaali Armadasta. Dan tippuu yhdelle polvelle ottamaan henkeä. Jack ei viivyttele yhtään vaan ampuu koko lippaan tyhjäksi kohti vihollista, mutta luodit vain viuhahtavat kehosta läpi tekemättä yhtään vahinkoa. "Vai että alkemisti ja..." Elementaali katsoo Jackia ja kääntää päätään sivulle kuin tutkien häntä. "Vai niin... Tästähän voi tulla kivaa." Jack on hetkessä päässyt elementaalin vierelle silmät punaisena hohkaten. "Vai että oikein punainen silmä." Jack sivaltaa kaikin voimin Amaterasulla, mutta miekka vain menee elementaalin lävitse. Hänen kehonsa muuttuu kaasun tapaiseksi aineeksi, vaatteetkin, heti kun miekka koskettaa sitä, ja keho vaatteineen korjaantuu hetkessä. "Katsotaanpa mihin pystyt, poika," elementaali sanoo. Ilma elementaalin ympärillä väreilee hieman, kuin lämpö tai kaasu, kunnes se räjähtää. Jack syöksyy äkkiä taemmas. Liekit ja paineaalto ovat lähdyssä räjähdyksestä, mutta yhtäkkiä pysähtyvät. Tuli kerääntyvät Danin ympärille kuin hän hallitsisi niitä. Dan heilauttaa kätensä elementaalia kohti liekkien vyöryessä hänen päälleen, mutta elementaali ei näytä välittävän. "Tosiaan, alkemisti hallitsee tulta ja tuulta." Elementaali ei

huomaa kun Dan syöksyy liekkien keskellä häntä kohti. Dan iskee kätensä elementaalin rintaan, ja liekit kaikkialta heidän ympäriltään kerääntyvät Danin käsiin. Liekit imeytyvät suoraan elementaaliin, ja käyttäen kaasumaista kehoa, räjäyttää hänet. Elementaalin selkä repeää auki, ja liekit ja kaasua vuotavat hänestä ulos. Jack ja Dan pakenevat syvemmälle metsän varjoihin kun elementaali kasaantuu vielä takaisin. "Luuletko että hän selvisi?" Jack kysyy. "Varmasti, saimme ehkä vain muutaman sekunnin aikaa mutta käytetään se nyt hyväksi." He juoksevat pari minuuttia kunnes Dan kaatuu polvilleen uupumuksesta. Valkotakki ei onneksi näytä seuraavan heitä. "En jaksa enää..." Dan sanoo huohottaen maassa. "Tule, kannan sinut." Jack ottaa Daniellen reppuselkään ja lähtee kävelemään rauhallisesti tytön nukahtaessa melkein heti. "Luovuttivat kyllä liian helposti, varsinkin se elementaali..." Jack ajattelee.